

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

'Εννατος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

'Ετος ἑννεήντα δύο· καὶ μὲ χίλια ὀκτακόσα,
ἔτσι· μπερόδεψε τὸν· χρόνον ἡ ποιντικὴ μας γλῶσσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, — ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Ὁ ΡΟΜΗΟΣ τὴν ἑξομιάδα
ἢ ὅταν ἔγω ἔκινάδα
Συνδρομητὰς δὲ λέγωμαι
καὶ ὅταν Ἀθηνῶν τὴν πόλιν
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα διῶν
Συνδρομὴ γιὰ κατὰ χρόνον

— μόνον μὴ φορὰ δὲ βγαίῃ,
— κι' ὅποτε μοῦ καταδαίνοι.
— γιὰτὶ λατὰ δὲν ἔχωμ.
— καὶ εἰς τὴν Ἀλλοδαπήν,
— δίχως νάκις κι' ἐντροπήν.
— **ὅσατα φράγματα εἶναι μένο.**

γὰ τὰ εἶνα ἑμὸς μέρη
Κι' ἐνὰ φύλλο ἂν κρατῇ,
κι' ὅσοις τὸν παρὰ δὲν εἶδει
Γράμματα καὶ συνδρομαί
Γιὰ τὴ σάρα καὶ τὴ μάρα

— **ὅσατα φράγματα καὶ ὅσά χιρ.**
— ἔτινας συνδρομητῆς,
— δὲ τὸν σὰν μαῦρο φίλι.
— ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
— κάθε φύλλο μὴ δέκαρ.

Εἰκοσιέξη τοῦ Δεκεμβρίου,
σχολή· κι' ἀργία Βουλευτηρίου.

Τετρακόσα δεκατρία,
δὲ ἀνάστα καὶ κρύα.

**Σύγχρονον δράμα' ἀληθινόν
μὲ περιπέτειαν σκηναίων.**

Α'.

Ὡς τὸ Γραφεῖον τοῦ γνωστοῦ κυρίου Θεολόγῃ
ἐπὶκαίται κι' ἡ Φασουλῇ, τὸ εὐγενεῖς στοιχεῖον,
προσδοκῶν δ' ἀνταλλάσσονται διὰ τὴν κρίσιν λόγαι
ἢ ἐν τῇ Τραπέζῃ τὸν ῥωτῆ ἰδεῖται τὸ λαγεῖον,
καὶ κι' ἐκεῖν' ἡ δυστυχὴς εἰς τῆς καλαῖς τῆς ὥραις
ἢ ἔξω πῶς ἀγόρασε διὰ τρεῖς λαχειοφόρους,
ἢ τὴν ἱλιπδα πῶς μπορεῖ ὁτὸν λῶτο νὰ κερδίσῃ
καὶ τῆς πενίας τοὺς φραγμαῖς νὰ τοὺς υπερπηθήσῃ.
ἀνδάνει δὲ μετὰ χαρὰς πῶς τὸ Λαγεῖον ὅγῃκε
ἢ ἁμίσως τὸ κεφάλι τῆς σὲ συλλογαῖς ἱμπήκει,
καὶ αὐτὰ εἰς πρόθυμον ὑπαλληλὸν ἐντέλλεται...)

Ἡ Φ. Μοῦ γράφετε, παρακαλῶ, σ' ἐνὰ χαρτί, ἂν βίλετε,
τοὺς κερδοσμένους ἀριθμοὺς γιὰ νὰ τοὺς παραβάσω...
Ἡ. Εὐχόμει νὰ κερδίσετε τὸν πρῶτον, δίχως ἄλλο.

Μακάρι λίγ' ἡ Φασουλῇ καὶ εἰς τῶν ὑπαλλήλων
τοὺς κερδοσμένους ἀριθμοὺς τῆς ἀγορᾶς μὴ (ζῆλον).

Β'.

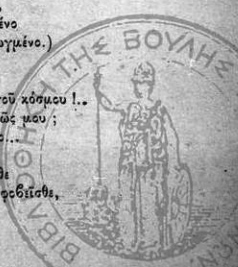
(Ἡ Φασουλῇ ἐξέρχεται καὶ ὅτῃν στροφὴν τὴν πρῶτην,
τοῦ Αὐτοῦ τὴν δὸδν καμαρωτὴ νὰ στρίψῃ,
ἔπειτα ὀκτὸς τῆς ἀνθρωποῦ, τοὐπίκλιν Παναγιώτην,
καὶ τὸ χαρτί τῶν ἀριθμῶν τοῦ δίνει νὰ τὴν κρύψῃ,
καὶ κι' αὐτὴ σὰν δέσποινα καὶ μισοκακομοίρα
ἐπὶκαίται ὅτ' ἀμαγαζιὰ νὰ φέρῃ μίαν γυρὰ

κι' ἥτο μεγάλος κίνδυνος ὅτῃ φούριχ μὴν ξεχάσῃ
κι' ἐκεῖνην τὴν πολύτιμον σημειώσιν τῆς χάσῃ
Ἐν τοῦτοις ὅμοις ἐξηγεῖ τοῦ Παναγιῇ τοῦ Χίου
πῶς ὅτ' ἡ χαρτί τὰ νοῦμερα ὑπάρχουν τοῦ λαγεῖου,
καὶ κρέζουσα πῶς ἡ Ἑλλάς πρόσδοριται νὰ ζήσῃ
τοῦ ἔδωκε καὶ μὴ δραχμὴ λακίρδα νὰ ψουσίσῃ).

Γ'.

(Αὐτὰ λοιπὸν συνῆθσαν μετὰ τοῦ Παναγιώτη...
κι' ἐκεῖνος ὡς οἰκίος τῆς καλῶς γνωρίζων ὅτι
κι' ἡ σύνουσις τοῦ Φασουλῇ, τοῦ βγάξει ζῦγκι μινίγας,
λαχειοφόρους μετοχὰς ἡγόρασαν ὀλίγας,
ἐνόμισε ὅ φουκαρὰς μὲ δικηο τοῦ μεγάλου
τῶν μετοχῶν τῆς ἀριθμοῖ πῶς ἦσαν δίχως ἄλλο,
καὶ πρὶν ἀκόμη μίαν δραχμὴ λακίρδα ν' ἀγοράσῃ
ἔμπρὸς ἀπὸ τὴν Τραπέζαν ἰσκιῇθ νὰ περάσῃ,
κι' εἶδε χαρτί μὲ νοῦμερα ὅτῃν τοῖχο κολλημένο
καὶ κόσμο ὅτῃν ἐξώπορτα τῆς Ἑθνικῆς σπρωγμένο.)

Παν. Ὡ σὲς δυνάμεις τοῦρανοῦ!.. ὦ Κύριε τοῦ κόσμου!..
βλῖπουν καλὰ τὰ μάτια μου ἡ θάμπος τοῦ πῶς μου;
Νέ!... διακρίνω καθαρὰ τὸν ἀριθμὸ τὸν πρῶτον...
ἡ μετοχὴ τῆς Φασουλῇ ἐκέρχεται τὸν λῶτο.
Γιὰ πῖστε μου, παρακαλῶ, Χριστιανοὶ ἂν εἰσὶ
κι' ἂν τὴν ζωνὴν τὴν μέλλουσαν πραγματικῶς ἐρεθίσῃ.

αὐτὸ ἰδῶ τὸ νούμερο δὲν 'κέρδισι' ὅτ' ἀλήθεια,
ἢ μήπως βλέπ' ὄνειράτα κι' ἀκούω παραμύθια;

(Αὐτός, τοῦ λέν, ἐκέρδισι, καὶ τῶρα τῶνος πίνει,
καὶ τὸν 'ρωτοῦν δὲν κάτοχος τῆς μετοχῆς ποῶς εἶναι,
ἀλλὰ δὲν βγαίνει μήτε μὴ δὲ Παναγιώτης λέξι
καὶ εἰσως σ' ἄλλο νούμερο καθόλου δὲ προσέξῃ
λαχναρισμένους πηλαλέϊ' στοῦ Φασουλῆ τὸ σπῆτι
καὶ μὲ φωνὴν τριμουλακιστὴ τὸ ξαφνικὸ κηρύττει).

Δ'.

Θεὲ μου, ποῖος χαλασμός καὶ τί σκηνὴ ἐκίνησεν!...
ὁ μάγειρας τοῦ Φασουλῆ τὸ μαγειρίο ἀρίνει,
ἡ Φρελαῖν Γερμανίς καὶ τῶν παιδιῶν δασκαλὰ
κατέβαινε κι' ἀνέβαινε τὴν μὲ καὶ ἄλλη σκάλα,
κι' ἔτρωγαν ἀπ' ὀπίσω τῆς τάνισυχα κουρίτσια
μὲ χίλια δὲ στριγγλίσματα καὶ χάχανα καὶ γέλια,
κι' ἐκ τῆς χαρᾶς τῶν τῶν πολλὰς τοὺς ἔφρωγαν τὰ τοῖσιν
κι' ἔρωγαν γερμανιστὶ ἀψυχὴ μου 'στὰ Πατήσια».
'Αλλὰ κι' ὁ Γκιούλ δὲ σκόλος του, ποῦ ἀπαθὴς δὲν μείνει,
ἐνόησε πῶς κατὰ τὴν εὐχάριστον συμβαίνει,
κι' ἄρχισε τὰ γυναικίσματα μὲ τὰ σωστά του ὅλα
κι' ἡ γάτα 'πῆρε τὸ ψητὸ ἀπὸ τὴν κατασάουλα.

Ε'.

Μονάχος 'στὸ Γραφίον τοῦ δὲ Φασουλῆς ρεμβαίνει
καὶ τῆς Βουλῆς τὰ πρακτικὰ περιρροντὶς ὁραβαίνει,
πλὴν μόλις ἐτελείωσε μὲ τὴν ἀπορίαν
τοῦ Καλλιγὰ τῆς 'Εθνικῆς τὴν διαμαρτυρίαν
περὶ τοῦ πῶς ἡ Τράπεζα παντάπασιν δὲν θέλει
μόνον εἶς νόμισμα χρυσοῦν νὰ δώσουνται τὰ τέλη,
ἥκουσε τόσον χαλασμός κι' ἔδωκε γὰρ νὰ μάθῃ,
κι' ἔμαθε κεραυνόπληκτος τ' ἀνέλιπτα συμβάντα,
καὶ ἀταξίᾳ λοκομοτρὶς ἐκόντιψε νὰ παθῇ
καὶ τοῦβαλε ροδόσταμο 'στὴν μὲν' ἡ κυβερνάντα.

Φ. Βρὶ Παναγιώτῃ ἀδελφερί, μὴ σοῦστριψῇ ἡ βίδα;
Π. Τί λές, καλέ; ... τὸν ἀριθμὸ φῶς φανερὰ τὸν εἶδα.
Φ. Λυπηθῶμεν, βρὶ ἀδελφερί, κι' ἐν οὐ παικτοῖς μὴ παίξῃς...
σ' ἐμὲ δὲ λῶτος ἔπεισε τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς;
Μὴ βεβαιώνεις ἀλλήλως πῶς εἶμαι κερδοσύνος,
ἢ τοῦ 'Αννίνου θὰ γενῶ σωστός Παραθαρμένος,
ὅπου κερδῶν φανταστικῶν τὸν ἔτρωγαν ὀδύναι;
Π. Ἄν ἀριθμὸς τῆς μετοχῆς τῆς γυναικὸς σου εἶναι
αὐτὸ ἰδῶ τὸ νούμερο, γὰρ πτώχεις πῆ μὴ ψάλλῃς
κι' ἕναν ντορβὰ ἐτοιμάσει τὰ κίρθη σου νὰ θάλλῃς.
Φ. Τί ἄλλο θάνα παρ' αὐτό;
Π. Λοιπὸν ἡ πτώχεια ἐξῶ.
Φ. Εἰς ἕνα τέτοιο 'ξερνικό ἀνυπότακτον ν' ἀνθίσω.

Ὁ Φασουλῆς παρμιλεῖ καὶ τάχει σὰν χαμένα
καὶ 'στὸ κομὸ τῆς Φασουλῆ πηγαίνει γὰρ νὰ ψάξῃ,
μὰ 'όριστο τὸ κομὸ κλειστὸ καὶ τὰ κλειδὰ παρμένα
κι' ἀπὸ τὴν ρούρκα τὴν πολλὴν τοῦ ἄλλου νὰ λυσάξῃ,
καὶ μόνος 'στὸ Γραφίον του μὲ πᾶλλουσαν καρδίαν
μονολόγι καὶ σκέπτεται τιαυτὰ κατ' ἰδίαν.

Φ. Ὅριστε... πλοῦσις κι' ἐγὼ... ἐγέλασε ἡ τύχη
καὶ πᾶνε 'στὸν ἀγρίστο ἀμέτρον στίχων στίχου.
Κι' εἶδα προχθὲς 'στὸν ὕπνο μου γὰρ τὴν καλὴν μου μοῖρα
ὅτι τὸν Μεγαλόσταυρο μετὰ πομπῆς ἐπῆρα,

κι' ἔζητσα ἐξήγησιν, καὶ μοῦπαν μερικὴ
πῶς θὰ φορέσω 'γρήγορα μεταξωτὸ βράχι.
Κι' ὕστερα τὰ ὄνειράτα σου λένε μὴν πιστεύῃς
γιατ' εἶναι κουροφύλακα πολλὰς ψευτιάς καὶ χλεύης.
Ὅριστε πῶς ἀλήθεια καὶ τὸ 'εἶκο μου τώρα
καὶ τὸ κουτί τῆς ἀνοῖξε γὰρ μὲνα ἡ Πανδώρα
καὶ τάχαθι τῆς μοῖρας καὶ μὲ τὰ ὅσα τῆς χίρρα
κι' ὁ Παναγιώτης μοῖφερε τάνελιστο χαμπίρι.

Ἀκούε δὲ πρῶτος ἀριθμός!... Θεὲ μου, θὰ κρεπάρω!...
πῶ! πῶ! χιλιάδες ἐκατὸ φράγκα χρυσὰ θὰ πάρω,
καὶ μάλιστα 'στὴν ἐποχὴν, ποῦ πέρτει βουλμία
καὶ τὸ χρυσάφι στίκεται εἰς τῆς τριάντα μία.
'Ας καταπαύσῃ τοῦ λοιποῦ τῆς πτώχεις μου δὲ ὀρθῶν,
ἄς ξεχασθῇ διὰ παντός κι' ὁ μάρσιπος ἐκείνος,
χαλάκι κι' ὅσα ἔχασα 'στὸ παίξιμα τῶν φρότων,
χαλάκι κι' ὅσα μετρητὰ ἐπῆγαν εἰς τὸν βόντον.

Πῶ! πῶ! τί ἔχει νὰ γενῇ!... βερδάτε νὰ περάσω
καὶ τοὺς μεγάλους καὶ μικροὺς χρυσάφι νὰ κερῶσω.
Ποῶς ἔρχεται;... ὁ Βασιλεῦς... Μεγαλειότηά μου,
τέτοιο μεγάλο ξαφνικὸ δὲν ἐλπίζα ποτὶ μου...
ἐκ τῆς χαρᾶς παραλαλῶ, δὲν 'ξέρω νὰ μιλῶσω...
ἐν τούτοις πλησιάζετε γὰρ νὰ σὰς ἐξοφλῶσω
ὅσα ἰδοκανήσατε ὡς τώρα καὶ γὰρ μὲνα...
δὲν θέλω ὑποχρεῶσιν νὰ ἔχω πρὸς κανένα.

Ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρεῖ παράποτο γλυκίς...
μὰ νὰ! κι' ὁ Σγούρας ἔρχεται τῆς Οἰκοδομικῆς...
δὲν λησμονῶ τὰ χρέη μου καὶ τὰ καθήκοντά μου,
οὐδέποτε τὴν φήμην μου εἰς τὴν κηλιώσω,
καὶ τώρα πλησιάζετε παρακαλῶ κοντὰ μου
τὸ χρεὶς τοῦ Φαληρικῶν μαλαθρὸν νὰ σὰς δώσω...

Πενίας λησμονῶ καιρὸς καὶ χρόνος ἐπαράττους...
τί βλέπω;... κι' ὁ περιδῶς Πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους...
ἰδοῦ τον... μὲ παρακαλεῖ πρὸς ὅσον μου ἀδείων
νὰ λάβω μέρος ἐνεργὸν εἰς τὸ τοκομνηρίον.
Εἶνε σπαρταζικαίριος ἡ τωρινὴ σας θέσις
καὶ βλέπω πῶς χρειάζεσθαι ἀπὸ χρυσοῦν ἐνέσεις,
ἀλλὰ κι' ἐγὼ σὰς βεβαίω πῶς θὰ σὰς βοηθῶσω
κι' οὐδ' ἀπαθῆς κι' οὐδέτερος 'στὴν κρίσιν θὰ καθίσω.
Κανόνι δὲν θὰ ριζώσω... πᾶ! πᾶ! Θεὸς φυλάξῃ!...
ἀφοῦ κι' ἐγὼ ἐπλῶσις ἡ τύχη μας θ' ἄλλῃ.
Σιμόνι πλέον ὁ καιρὸς σωστοῦ 'Τσογγίου,
δὲν θὰ χρωμακτόσωμεν κι' ἐμεῖς τὰ μεγαθηρία,
ἀφοῦ κι' ὁ Μιχαλόπουλος προσφέρει τοῦ Αἰγίου
μὴς θείας τοῦ μακαρίτισσας τὰ δισεκατομμύρια.

Θάπρος... κανίς ἐκ τοῦ λιμῶ κι' ἰδῶ δὲν θὰ ψοφῶ...
σὰς βεβαίω πῶς τοῦ λοιποῦ ψυμὶ θὰ τρώω χάσις...
ἴλατε νὰ 'ξαπλώσετε σὶ μαλακὸ σφῆρα
καὶ πούρ νὰ ρουμάρτε καὶ ναργιλι γιὰβάσις.
'Ελάτε μὲ μεθύσωμε κι' οἱ ὅσοι μας μὲ χάσις
νὰ 'δῶμε μέλλον ραχάτοι καὶ τεμπέλικες χρυσῆς,
καὶ δανειστέας πού νὰ σκορποῦν παρὰ μὲ τὸ τσουβάλι
καὶ τότε νὰ μουντζώσωμε τὸν Λέου τὸ βουβάλι.

'Ακούς ὁ πρῶτος ἀριθμός; ... μού ἔρχεται σὰν τρέλλα...
φτώχεια μαγκούρα κι' ἄτιμη, σ' ἀφίνω μὲ γιὰ πάντα...
χρυσὴ γιὰ τὴν γαϊδάρα μου θὰ παραγγείλω σέλα
καὶ γιὰ τὸν σκύλο μου τὸν Γκιουλὸ θὰ πάρω κουβερνάντα.
'Ακούς ὁ πρῶτος ἀριθμός; .. βρε' τύχη ποὺ τὴν εἶχα!..
πολλῶν θὰ κόψω τὴν καρδιά, πολλῶν θὰ κόψω βήχα.
Μηδὲ μεγαλὴν καὶ μικρὰν δὲν θὰ φοισθῶ θυσιῶν,
ποτὶ δὲν θὰ μὲ βλέπτετε εἰς τὰς δόδους πείδον,
εἰς οὐκ τὰ κορίτσια μου θὰ μάθω ἱππασίαν
κι' ἡ μαρκησία Φεσουλὴ θὰ γένῃ 'Αμαζών.
Τώρα θὰ κάμῃ κι' ἑοῦρ φιζ, τώρα κι' αὐτὴ θὰ δίδεται,
κι' οἱ κόντε-ρεπανάκηδες σ'ὸ το σπῆτι μου θὰ τρίζετε,
τώρα τ' 'Αμερικάνικο θὰ σχίσω 'σώδραχό μου,
τώρα θὰ δίδω γαύματα χωρὶς νὰ βροσανῶμαι,
καὶ κάθε βράδυ σευκρέις εἰς τὸ ἀρχοντικό μου
χωρὶς τοῦ νοικεκύρη μου καρέκλαις νὰ δανείζωμαι.

Μικρὰν μου, φτώχεια βρωμερὴ μὲ τὰ φαρμάκια πούπινα...
τώρα τὰ εἰκοσφραγικά θὰ τὰ κυτῶ σὰν λούπινα,
τώρα θὰ μπαينوθαίνουσι καὶ μάγειροι καὶ δούλοι
κι' ὁ Λόρδος εἰς τὴν πόρτα μου θὰ στέκῃ καραυλὶ
νὰ τοῦ δανείσω τίποτα φιλά γιὰ τὸ κουπόκι
καὶ μὲς 'στὰ πορτοφολία μου τῆς φοιτᾷς του θὰ χάνῃ.
Αὐτὸ τῆς εὐτυχίας μου τὸ φοβερὸ μαντάτο
βιβλίου τὸν καχπί-ντουνη θὰ φέρῃ ἀνακάτω.

θὰ πῶς 'στὴν πρωτεύουσιν σὰν κεραυνὸς καὶ μπόμπα
κι' εἰς ὅλον τὸ 'Ελληνικὸν θὰ σκληπιτῇ μὲ τρόμπκα.

'Εκίρῃσα τῆς ἐκτὸ χωρὶς ἀμφιβολίαν...
τώρα θὰ βλέπω τὴν ζωὴν μὲ τὴν πεινιλιάν,
τώρα εὐδατήριον θὰ 'ῶ τοῦ Παραδείσου
καὶ θ' ἀνταμώνω τὸν Συγγρό καὶ θὰ τοῦ λέγω «ἔξισου»...
τώρα τῆς εὐγενείας μου τὰ φόντ' ἀνεβασμένα,
τώρα λιβάνι μπλόκο τοῦ κάθε φαρμαρόντου,
κι' ἀντὶ ὁ φίλος Βασιλεὺς νὰ δαπανῇ γιὰ 'μένα
ἐγὼ εἰς τὴν εὐκλειαν θὰ δαπανῶ τοῦ θρόνου.

Τώρα τῆς τύχης ἔπιμασα τὰ δύο κινελοῖμωνα,
τώρα πολλοὶ σακάτηδες 'στὸν 'Αη-Παντελίμωνα,
τώρα τὸ κάθε μου ὕγρὸ νερὸ τοῦ 'Ιερδάνη,
κολόνη κάθε βρώμα μου κι' ἡ γλώσσα μου ροδάνι.
Παραμερίστε, ἀρχόντες, κι' ἐγὼ ἡ πρώτη λίρα
ὅλους εἰς τὸ τακούσι μου σὰς γράφω πέρα πέρα.

Βρε' δούλοι, πῆσατε σκυρτοὶ σ' ἓνα μεγάλο τζάκι...
βρε' δούλοι μου, φιλήσατε τὸ κάθε μου μπατζάκι...
ἔλατε 'στὸν ἀφέντη σας νὰ παρτε μπαζισί...
σιγά σιγά μὲ τὸν καίρο κι' ὁ πλούτος μου θ' αὐξήσῃ...
βρε' δούλοι μου, σηκώσατε με 'στ' ἀμαξί μου ν' ἀνέβω...
τώρα ποῦ θάμει πλούσιους θὰ μάθω καὶ νὰ κλίβω.

Ἦ Φροελαίν, σκύλε μου, καὶ νίε μάγειρά μου,
δὲν περιγράφεται πῶς μὲ λόγους ἡ χαρὰ μου...
χαρῆτε πάντες, ἐπειδὴ θ' αὐτὴσιν ὁ μισθὸς σας
κ' εἰς διας τὰς ἀνάγκας σας θὰ τρέψω βοηθὸς σας.
Κ' ἂν σκελετίσθε καὶ σῆς γὰρ τὸ ναυόλεον...
ἀλλὰ πλουτίζει τοὺς θνητοὺς καὶ μὴ ἡμέρα μόνη,
καὶ πᾶν ἀνάγκης φρενιχὴς δυσόνημον δοχεῖον
εὐνοιάζει παρευθὺς μ' ἐν τυχερὸν λαχεῖον.
Τοιοῦτοι τὴν ὑψηλὴν σοφίαν δέχονται νόμοι,
ἀλλ' ἡ κυρία Φασουλὴ δὲν ἔργεται ἀκόμη,
κ' ἐνὶ γυνὴ σ'τὰ μαγαζιά καὶ ψώνια παζαρεύει
ἢ μοῖρα τῆς ἀνέλπιστα καλὰ τῆς μαγειρεῦς.

ΣΤ'.

Ἦ Φασουλὴ 'στὸ σπῆτι τῆς κατεπευσιμῆς φθάνει...
ἀντάρτα, σύγχυση, κκκ... σαστίει καὶ τὰ χάνει...
βλέπει τὸν τόσο χαλασμένον, τὸν τόσο σῦρε κ' ἔλα,
νομίζει δὲ πῶς ἐσφίξε τὸ σπῆτι τῆς ἡ τρέλλα...
τῆς πείτουν κάτω τὰ γυαλιὰ καὶ γίνονται κομμάτια,
ὁ κύριος τῆς κ' οἱ λοιποὶ τὴν βλέπουν μίς 'στὰ μάτια,
ὁ Παναγιώτης τῆς ζητεῖ μπαξίσι καὶ πεσκέσι
κ' αὐτὴ δὲν ξέρει τί νὰ 'πῃ καὶ τί νὰ ὑποθέσῃ,
καὶ φτύνει μίς 'στὸν κόρπον τῆς καὶ τὸν σταυρὸ τῆς κάνει
ὡς οὐτο φανερώνεται τοῦ Παναγιώτ' ἡ πλάνη.

Κ' ὁ μάγειρας σὺν ἑμαθὲ τὰ θλιβερά μαντάτα
τσασκίζει μίς 'στὸ μαγειριὸ περὶ τὰ πέντε πιάτα,
ὁ Φασουλῆς φαρδύς πλατύς 'στὸ πάτωμα σπαράζει,
ἡ Φροελαίν δένεται καὶ ντονερίτερ κράζει,
ἀρχίζει οὐρλιάσματα σπαρρακτικά κ' ὁ σκύλος
καὶ μὴ τὴν γάτα πλένεται καὶ πολμεῖ ὀργίλος,
καὶ τὸν παιδιὸν ἀκούεται ὁλοδυμῆς φριχῶδες
ὥσάν νὰ τὰσάρε κανεὶς ἀνεπαχρῆς νόμης.

Ἦ Φ. — Κατακαυμένη Φασουλὴ, χαρὰ πού τὴν ἔπηρες !...
Ὁ Φ. — Συφορησμέναις, ἔμειραις, πτωχαῖς καὶ κακομοίραις,
ποῖς μὲ τριγυαῖς ἀπὸ 'μπροστά καὶ πίσω θὰ μὰς δίσῃ ; ...
εἶπα κ' ἰγὼ α' μ'πορεῖ ποτὶ λαχεῖο νὰ μοῦ πῶσιν ; ...
εἰς τὴν τὴν κ' εἰς ἑμὰς καμμιὰ φορὰ γελᾶσιν
ἐκείνας φρενὺς φαίνεται πῶς κἀπου θὰ χαλάσῃ.
'Εγὼ θαρρῶ 'στὴν Τράπεζαν τὸ κέρδος πῶς θὰ μείνῃ...
ὁ Γ' μάνης μόνος του κερνῶ κ' ὁ Γ' μάνης πάλι πίνει.

Καὶ νῆξεραι τί σχέδια κατέβασα, καυμένη !...
τρεῖς ὥρες ἤμου πλουσιὸς καὶ Κροῖσος τὸν Λυδῶν,
μὰ τώρα 'καταντήσαμε οὐστοὶ Παραδαρμένιοι
καὶ πείτουν μίς 'στὰ μούτρα μας νὰ μὰς φέρῃ.
'Ἦ μόντ' αἱ μόνον κέρδος μας... ἡ τύχη ἐστὶ θέλει...
τοῦτο μ' ἐδίδαξε μακρὰ τοῦ μικροκόσμου πείρα,
τοῦτο δ' ἰδοὺ ὁ Φασουλῆς δὲν θὰ πληρῶνῃ τίλιν
ὅχι μόνον α' χρυσόν, ἀλλ' οὔτε μὲ μπακιρά.

Γιὰτὶ, ὦ τύχη μιὰρὰ, μὲ θλίβεις περισσότερον ;
γιατὶ μὲ πέρνεις 'στὸ μέξ, γιατί μὲ φασκελόνεις ; ...
τί νὰ σας 'πῶ, μοῖρὰ παιδιὰ... νομίζω εὐκολότερον
τὸ νὰ διέλθῃ κάμῃλος τρουαλλὴν βελόνης,
ὁ Περικλῆτος τὸν χρυσὸν αἰῶνα νὰ μὰς φέρῃ,
νὰ βάλῃ κ' ἄλλους δανιστάς ὁ Λόρδος εἰς τὸ χίρι,
νὰ πῶσιν τὸ συναλλάγμα καὶ τὸ ναπολέονι,
ἀπὸ τὰ Ταμεία τῆς Ἀγγλίας νὰ πληρωθῇ κουπόνι,
ἄλλος νὰ ψῆσιν καὶ τὴν γῆν τοῦ Παγωμένου Πόλου,
ὁ Εὐταξίας 'στὴν Βουλὴν νὰ μὴ μιλῇσιν ὁλόου,

ὁ κύριος Σταυρόπουλος, τὸ ἄξιον παλληκάρη,
νὰ μὴν εἰπῇ παράπονα γὰρ τὸν Μπαϊρακτάρη,
νὰ γίνῃ ὁ σὺρ Συγγρῆς Ἀντίβας Κερκηνόνης
καὶ καθὲ Πέρσης λουστρατζῆς περιφανῆς Μαρδόνιος,
παρὰ σ' ἑμὰς, ὦ τίκνα μου κ' ἄγαπητὴ κυρία,
καὶ μίξ ἀρχαῖας σφάντζικας νὰ πῶσιν λοταρία.

Ἄλλ' ὅμως ἂς ἐπιστώμεν, καὶ ὁλόου δὲν σημαίνει
ἂν τὴν ἔπαυσε κ' ἑμεῖς ὥσάν Παραδαρμένιοι.
Καὶ σὺ, κυρία Φασουλὴ, τὴν τύχην μὴν ὑβρίσῃς,
καὶ μάθετε μετὰ χαρὰς πῶς ἡ παρούσα κρίσις
δὲν εἶναι οικονομική, καθὼς ὁ κόσμος κρίνει,
ἀλλ' εἶναι νομισματική, κ' αὐτὸ πολὺ βαρύνει.
'Εκτὸς δὲ τούτου μάθετε καὶ πῶς καλὰ χαμπάρια
ὅτι σιτῆρι μπόλιον σιτίζεται 'στ' ἀμπάρια,
καὶ τοῦτο εἶναι γεγονός καὶ μάλιστα εὐφρόδουν
καὶ κόλλυθα θὰ βράσωμεν νὰ ψάλλωμεν μνημόσυνον
δὲ 'σσα θὰ κερδίσωμεν λαχεῖα εἰς τὸ μέλλον
κ' ὁ Παναγιώτης θάερται τὸ κέρδος ἀναγγέλλων.

(Εἶπεν αὐτὰ ὁ Φασουλῆς νὰ τοὺς παρηγορήσῃ
κ' ὁ Περικλῆτος ἔβασε νὰ τὸν καταχερίσῃ.)

Π. — Λαχεῖο, εἰ ; ... παρῶδες, εἰ ; ... τῆς ἑκατὸ τῆς 'πῆρες ;
Φ. — Εἶδα τρεῖς ὥρες, Περικλῆ, τὸν πλούτον ἐπὶ θύραις,
μὰ πάλι σκαποκυλάρει μὲ μὴ ματὰ λοξή...
ὅς μου φαρμάκω Βεργίων καὶ Προσκόιν ὀξύ.
Π. — Λοιπὸν καὶ σὺ τῆς ἑκατὸ τῆς 'νόμισαις ρεθίζῃς
κ' ἐτολμῇς νὰ φαντασθῇς πῶς 'πλουτίσεις 'στ' ἀλήθεια,
κ' ἐτρέλλανες τὸν μάγειρα, τὸν Γκιζυλ, τὴν κουβερνάντα ; ...
γιατὶ αἱ λαχεῖα μοναχὸ τὸ ζῆλο θάναν πάντα.
Φ. — Ἠμάρτησα σὺν ἄνθρωπος καὶ μὲ τὸ παπατῶν,
μὰ τώρα πῶς συγχώρα με καὶ δὲν τὸ ξανακάνω.
Π. — Ὡς ἡ Ἑλλάς πρῶρισται νὰ ζήσῃ καστοπόρνης
κ' ἐτοίμασε τὴ ράχην σου τῆς ἑκατὸ νὰ πάρῃς.

ΡΩΜΗΟΣ Ἡμερολόγιον Ἀποκαλυπτικόν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων παντοῦ διαλαλεῖται
μ' εἰκόνας καὶ μὲ ὀλην καὶ σοβαρὰν κ' ἀστείαν,
κ' ἀντὶ λεπτὸν πενήτητα πρὸς χάριν σας πωλεῖται
'στὸ σπῆτι μου, σ'τοδὸς δρόμου, καὶ 'στὴν γινωστήν
[Εἶς τ' α ν.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Πῶ ! πῶ !... μεγάλοι Πίνακες καὶ Ζωολογικοὶ
μὲ πίνακα ἐχρηστοῦν ἄνθρωπων διαφάνων...
μετάρρασις περιεχοῦς, λαμπρῆ, διδακτικῇ,
κ' ἀπ' εἰς τὰ καλλίτερον τοῦ νέου ἔτους ἔδωκεν.
'Ἦ καὶ κ' ἄνθρωποι μορφαὶ παρῶσιν τὰ μέλα,
ἐκεί κ' ὁ μέγας Χριστιανιστὴς, ὁ τὸν πᾶντον ἄρας,
καθὼς καὶ ἔφη πᾶντοκα, μιὰρὰ τὴν καὶ μεγάλη...
ὁ Μητράρχης, κύριος, μετάρρασαν ὁ Σπύρος,
βοτανολόγος εἰδικὸς καὶ ἱερολόγος πρώτης,
ὁ Βίμπιερ δὲ ὁ Κάρλος ἀντάτος ἐκόντης.